

DE POSTRYDER DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postryder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven,annoncen,geld,enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlyk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 16 FEBRUARY.

De Kieswet.

Van verschillende kanten wordt het nieuws bevestigd, dat de wet op het kiesbedrag, nog zoo kortelings niet zal behandeld worden. Het kabinet voelt maer al te wel, dat het niet volkomen meester is van het terrein.

Verscheidene leden der linkerzy willen de uitbreiding van het kiesrecht, even als dit gewild wordt door een groot getal leden van den rechterkant; verder zou men in de discussie op andere punten aendringen, die niet in de goesting van MM. de ministers vallen.

M. Couvreur, die in eene onlangs gehouden vergadering van « kishervorming » gesproken had, deed hierdoor M. Tesch opbulderen van gramschap, en de meester gaf de liberale Kamerleden zóódanig van de zwiep, dat zy voor het oogenblik het hoofd bukten en onderdanig zwoegen.

Het kabinet, wel is waar, is overtuigd zoo als M. Hymans zegde — voor den eersten keer mischchien, dat by iets reedelyks in de Kamer voor den dag bragt — dat het tegenwoordig niet mogelyk is, een voorstel in de Kamer te doen gelukken, indien de ministers het niet goedkeuren; maer in dit geval schynt het minder zeker van zyn stuk te zyn.

Alvorens die wet dus voor te brengen, zal men den terrein moeten gereed maken voor het budget van oorlog; men zal de moedwilligen tot reden moeten brengen en doen begrypen, dat, als men buiten het gareel trekt, de ministeriele wagen zou kunnen schokken en ontuimelen.

Gelukt men er niet in, dan zal het bastaerdontwerp van wet in de kartons gestoken en op een gunstiger oogenblik, mischchien wel iets wat gewyzigd, voor den dag worden gebracht.

Misbruik der sterke dranken.

De volgende statistiek is waerlyk hartbrekend: « Het gebruik van den genever is in België gedurende het jaer 1863, op 94 miljoen 676 duizen 600 liters geklommen.

« De gansche bevolking van België gedurende ditzelfde jaer uit 4.836,568 inwooners, waarvan omtrent de eene helft mannen en jongens en de andere helft vrouwen en meisjes zyn.

« Nu mag men schatten op 40 per honderd der bevolking het getal kinderen onder de ziftien jaren; die moeten op alle wyze afgetrokken worden van het volledig getal der bevolking, om tot het vaststellen van eene middelbare schatting van den genever, die iederen man geniet, te kunnen komen.

« Volgens deze opgaven zou er ongeveer 12 liters per man gedronken worden zoowel door mannen als door vrouwen.

« Men zou de schatting mogen verheffen tot op 21 liters per man, ware het zake, hetgeen in 't algemeen aangenomen wordt, dat er maer een tiende van den genever die uit de stokeryen voortkomt, door de vrouwen en de andere noodwendigheid des huisgezins zou verbruikt worden.

« Het is dus eene echte droefheid dat men moet denken aan al het kwaad dat het misbruiken der sterke dranken aan het volk veroorzaekt, zoowel voor het verlies der gezondheid als voor het verlies van het gezond verstand. »

Opening van den weigerenden stitzy in Frankryk.

De zittzy is gisteren woensdag te Parys door den keizer der Franschen geopend. De redevoering welke Napoleon by deze gelegenheid uitgesproken heeft, herinnert naar gewoonte de daadzaken die gedurende het jaer in Europa voorgevallen zyn. Vooreerst de stryd van Denemarken, in dewelken, zegt hy, Frankryk volkomen onzijdig is gebleven.

« Daarna gaat de Krizer over tot de italiaense kwestie en de overeenkomst van den 15 september welke hy voorstelt als de verzekering van « twee groote principen, de versterking van het italiaense koningryk en de onafhankelykheid van den Paus. »

Napoleon III wenscht Victor Emmanuel geluk over de kloekmoedige overvoering der hoofdstad van Turyn naar Florence. « Door deze vaderlandslievende daed, zegt hy, zal Italie zich grondvesten en zich tevens met de kerk verzoenen. Italie belooft van de onafhankelykheid van den H. Stoel te verbieden, zyne grenzen te beschermen en het zal aldus aan Frankryk mogelyk zyn zyne troepen uit Italie terug te trekken. » Dit zyn de voornaemste trekken uit de redevoering van Napoleon.

Na alles wat over de overeenkomst van den 15 september gezegd is, is het wel onnoodig hier by te voegen dat wy de verklaringen van den keizer niet juist voor Evangelie woorden aannemen. De verbintenissen van Victor-Emmanuel boezemen ons te weinig vertrouwen in om ons te doen geloven dat deze vorst na het vertrek der fransche vaendels de regten van den Paus zal eerbiedigen, welke hy tot heden openlyk heeft zoeken te verrieten.

De andere gedeelten der keizerlyke redevoering leveren voor ons weinig belang op.

Dood van een dierentemmer.

M. A. de Kenneville, schryft het volgende uit Wurtzburg (Beieren) aan het Petit Journal: « Reeds sedert eenigen tyd hadden wy te Wurtzburg een zeer bertuchten dierentemmer, J. Soulagés genaemt.

« M. Soulagés was een Franschman, geboren te Colmar (Hoogeren Rhyen), 35 jaren oud en in de kracht des ouderloms, hier, gelyk elders, had hy bewondrensweerdige bewyzen van zelfzame krachtadigheid en magt gezeven.

« Den 25 januarij, op het oogenblik van eene voorstelling te gaen geven, lachte en klapte hy met eenige Franschen; men zou gezegd hebben dat hy zich op de eenvoudigste zaak der wereld voorbereide.

« Soulagés trad op het toneel in een lok waarin zich een leeuw en eene leeuwvrou bevonden. Hy deed de dieren verschillige sprongen verrigten, waervoor hy luidruchtig werd toegejuicht.

« Soulagés was dien avond in zynen schrik; hy poogde zyne krachten op de twee boschmonarken te toonen en in weerwil van eenige tegenstrevingen, deed hy zich door hen gehoorzamen.

« By elken nieuwen toer verdubbelden de toeschouwers.

« De byval, zoowel als de dronkenschap, geeft stoutmoedigheid.

« Soulagés de toeschouwers, door eene buitengewone voorstelling willen te beloonen, vereneigde in een het zelfde lok eene leeuw, eene leeuwvrou, een witten beer, twee zwarte beeren, vier hyenas, twee wolven en een koniaklyken tiger.

« Het was eene gansche verzameling van wilde dieren.

« Soulagés trad in het lok met eene cranache in de hand en met opgeheven hoofd. By zyn binnentreden sidderten de dieren en zwoegen de toeschouwers, alsof zy begrepen, dat er een verschrikkelyk drama ging gebeuren.

« Soulagés stond in het midden der verschrikkelyke dieren. Nauwelyks had men de grietjes gesloten, langs waer hy binnengetroden was, of de tiger sprong, niet op den dierentemmer, maer op den witten beer.

« Dit was het sein voor eene verschrikkelyke verwarring. De leeuw, door eene hyena aengestast, liet een verschrikkelyk gebul hooren; de twee zwarte beeren wierpen zich op een der wolven. De leeuwvrou hield eene hyena tusschen hare klauwen en al die dieren hielden en schreeuwden.

« De verschrikte toeschouwers snelden nader den uitgang om het gevaer te vermyden.

« Doch Soulagés alleen was in gevaer. Verhoopende de dieren te verschrikken, lostte hy twee pistoolschoten op de twee eerste aenvallers.

« Dit was hem noodlottig. De tiger zag af van de worsteling met den witten beer en met gapenden en behloeden muil wierp hy zich op Soulagés, die in een oogenblik op den grond geworpen en met de tanden verscheurd werd.

« Het was verschrikkelyk! Al de dieren keerden zich tegen den omvergeworpen Soulagés en in eenige oogenblikken bleven er van dien man nog slechts eenige stukken vleesch over.

« Gelyk Carter, is Soulagés op het gewoone terrein zynen exploitatiën gebleven. De toeschouwers hebben zich verschrikt verwyderd, terwyl zy zich verwteten door hunne gesidrifte toejuichingen den dood van Soulagés te hebben veroorzaekt. »

De eerw. heer Boelen, oud-professor der rethorica in het collegie St-Truiden, is kapellen benoemd te Beeringen met het ambt van professor der vierde klas in het collegie aldaer.

Men spreekt veel in de salons van Brussel over de intrede van mej. Muller, de dochter van den vertegenwoordiger van Louk, in een klooster. De vader heeft met geweld dat zy zou religieuz worden in België. Zy gaat dus in een klooster in Frankryk.

Men schryft uit Geraardsbergen 13 feb.: Verleden week heeft hier op de veemarkt

een aerdig voorval plaats gehad, betwelve men op de volgende wyze verhaelt: Eene vrouw was met haren zoon, hare koer naar den markt gaen verkomen. Daer gekomen, had zy zich eenige oogenblikken verwyderd om eene boodschap te verrigten; wanneer zy terug op den markt kwam, vond zy haren zoon of de koer niet meer, maer zag er een gansch alleen staen, welke zeer op de hare geloek. Denkende dat hier zoon in de eene of andere berberg getreden was, bleef zy by de koer en waachte.

Intusschentyd was een koopman by haer gekomen, en vroeg den prys van het beest. — Te huis hebben wy besloten de koer te verkoopen voor 125 fr., maer vooraleer myn zoon hier is, wil ik haer niet loven. — Ik heb er 115 fr. voor en geloof u een goeden prys te geven, zegde de koopman. — Ik zou zelaten, antwoorde de vrouw, maer had liever dat de meester er by ware. — Kom, kom, zy is verkocht, hernam de koopman, en begon te los te maken om ze weg te brengen; terwyl dit plaats had was er een anderen koopman by gekomen, en vroeg wat hy voor de koer gaf; toen by den prys hoorde, haald hy den koop 10 fr. winst inden hy ze hem wilde overlaten.

De vrouw werd ongerust over het lang wegblyven van haren zoon, en ging hem opzoeken; hem neegens vindende keerde zy naar huis en zag hem by het vuur zitten. Zy begon hem te bekooren haer zou alleen by de koer te laten, en beval hem haer te volgen om het geld te gaen ontvaangen van het beest dat zy verkocht had. — Maer, moeder, zegde de jongen, onze koer is reeds lang verkocht en gezevend, ziehet het geld.

De vrouw was als van de hand Gods geslagen sloot hare deur dicht, en was gansch den dag door een vreeslyken angst aengedaen. Wat er verder met de koer is omgegaan, is ons niet te weten gekomen.

Men leest in den Producteur, van Leuze: Ieder jaer, voor de militieloting, maken er zich veel jongelingen voor eenen zekeren tyd ziek, in de hoop van vrygesteld te zullen worden. Ten einde degenen die zoo iets beproeven, te verwyten en te laten weten welke noodlottige gevolgen daeruit somtyds voortkomen, deelen wy een geval mede, dat verleden jaer alhier gebeud is. Een loteling, die niet geerne soldaat zou worden legde zich op de bil eene inbytende pleister; er ontstond weldra eene diepe wonde, en dit maakte den jongeling maek, terwyl zy twendig zoo krachtig werkte dat zyne verteringsorganen gestoord werden, en hy, op den dag der loting, door zyn zieklik naterlyke reders medelyden opwekte. Het lot was hem evenwel gunstig; maer de in uitvoering gestelde middelen hadden onherstelbare verwontingen aengerecht. Te vergeefs wilde hy zyne gezondheid door krachtig voedsel herstellen; eene kwynzackte, gepoerd aan schrikkelyke zenuwafvalen, leedte dien ongelukkige langzaam, maer onder een vreeslyk lyden, naar een vroeg gedolven graf.

— Een officier der belgische artillerie, de lieutenant De Bouleuge, heeft in byzyn van Napoleon III. proeven genomen met een kunstig toestel, waervan de officier de uitvinder is en hetwelk dient om de snelheid der projectielen af te meten. Het paryzsch blad, dat deze tyding bevat, voegt erby, dat de keizer aan M. De Bouleuge oogenblikkelyk de dekoratie van E-re-Legioen heeft verleend, om hem voor het genoegen, dat de uitdaging dezer profnemingen hem heeft verschaft, zyne dankbaarheid te betoogen.

— Twee Schipbreuken. — Men meldt uit Oostende, den 9 february: Er heerscht sedert gister avond een ongestuimig weder op onte kusten; hooge zee, geweldige N. N. O. wind, met hagel en sneeuw vergezeld; in een woord, een weder welk de zeehieden schrik aenjaert. De dienst der brievenpost is onderbroken tusschen Oostende en Dovers. De engelsche stoomer Belgium is van Londn, na een der moeilyste overtochten, aengekomen, en heeft schade aan zyne zeilen, enz., geleden.

3 ure namiddag. — Twee zeilen vertoonden zich aan den gezichtender; naermate deze schepen naderen, volgt de menigte nieuwsgierigen, op den zeedyk en de dammen staende, met zooveel belang als angst de schepswerken welke zy uitroeten om de haren goed binnen te loopen. Ongelukkiglyk, beide door den wind en den vloed gestingerd, worden aan de kust tegen over het paviljoen Cercle du Phare op het strand geworpen.

Een gil van schrik ontsnapt op dezen oogenblik der borst van allen, en men loopt van alle kanten toe om hulp aan de schipbreukeligen te brengen; deze weigeren hunne schepen te verlaten, zeggende dat hun leven niet in gevaer was; zy zyn nderdaed aan boord gebleven tot lage ty, en niet een is verongelukt, hetgeen had

kunnen gebeuren, zoo men hen in booten had overgebragt.

De gestrande schepen zyn de vischsloop Pharaite, meester J. Lemeire, van Oostende, en de vischsloop N° 52, toebehoorende aan de Aeneuidische haven (Holland).

Hunne ligging is gevaerlyk, en zoo de wind niet verzacht, zyn zy waerschyntlyk verloren.

— Een dagblad deelt het volgende mede omtrent het feest der talen, dat zoo als gewoonlyk te Rome in de kerk der Propaganda op 15 en 16 January is gevierd. By die gelegenheid zyn rederoeringen gehouden in de narolgende talen, waerby de Oostersche gelyk gebruykelyk in den voorrang hadden: Hebreuwisch, Chaldeenwisch, Syrisch, Armenisch, Arabisch, Perzisch, Kurdisch, Bengaelsch, Turseh en Chineesch; daarna werd gesproken door inboorlingen van Afrika, namelyk door eenen Senegambier; eindelijk traden op Europeanen, sprekende in het oud en in het nieuw Grieksch, Latynsch, Fransch, Italiaansch, Gelysch, Iersch, Nederlandisch, Duitseh, Zwitsersch, Deensh, Engelsch, Illyrsch, Bulgarisch, Albanesch en Roetisch, en ten slotte beklom een Australier het spreekgestoelte, die een gedicht voordroeg in de Futunatrel, waermede de plegtigheid eindigde.

Frankryk.

Parys, 13 february.

Men leest in eene korrespondentie:

« Het diplomatische korps is hevig ontroerd over de nota, welke de Moniteur tegen den pauslyken nunciüs heeft gegeven en over het artikel van den Constitutionnel, welke deze nota heeft uitgelegd. De vertegenwoordigers der vreedde mogendheden betreuren allen de onvoorzichtigheid van Mgr. Chigi; doch zy gevoelen levendig de verenedering welke een hunner kollegas wordt aengedaen. De openbare blaem, waer van de nunciüs het voorwerp is geweest, is, sedert het eerste keizerryk, wellicht zonder voorbeeld in Europa. »

Engeland.

Men leest in de Times:

« Gansch de City is in opschudding gebragt geworden door eenen zieken diefstal. Twee ryke winkeliers zyn met ongehoorde stoutmoedigheid en onverklarbaer welgelukken geplunderd geworden. Vyf zes weken geleden werd de kas van M. Bauer, wisselaer in Lombard street, ingestampt en ledig gestolen, en de vermetele pickshops nemen voor hant 400,000 fr. in bankbrieven en 100,000 fr. in specie mede, weggende te zamen ongeveer 200 kilos. Men zoekt nog altoos achter de dieven.

« Verleden maendag was het de winkel van M. John Walker, horlogemaker en juwelier, in Cornhill, het meest bezocht gedeelte van Londen, die het zelfde lot onderging. Men heeft er voor 6000 p. st. (150,000 fr.) waerde ontstolen. Die beide dieferyen zyn gepleegd des zondags, wanneer er minder volk in de City is.

« De dieven zyn des zaterdags reeds in het huis Cornhill gedrongen. 's Avonds moeten zy verbleven hebben in eene kamer op het derde verdiep; zy zyn te werk gegaen als by eene belegering, met looppistolen; zy zyn gedrongen in de burealen van sir Charles Croley, waer zy in het voorbygaan de kas ledigden. Dan maakten zy eere opening in den vloer, om zich in den winkel van den kleermaker af te laten, die paelt aan den juwelier, hopende dat zy enkel den muer zouden moeten doorbreken om in het magazyn van M. Walker te komen. Maer yzeren platen ontmoetende namen zy een anderen weg; zy maakten een gat in den vloer, in den onderwinkel, dael ten in den kelder, markten eene opening naar boven en kwamen aldus in den juweelwinkel.

« Daer moesten zy de yzeren gelikkoffer openbreken hetgeen niet gemakkelijk was; want den ganschen nacht is de winkel met de gaz verlicht en er zyn kleine openingen in de bluisken, uitgevende op de straat. De politie heeft maer het oog er voor te leggen, om te zien wat er binnen gebeurt.

« Hoe heeft men dry of vier vloeren kunnen doorbreken, eene zoo sterke kas openen, zonder dat de politie gerucht gehoord hebbe? »

« Verscheidene juweliers hebben zich by M. Walker aengesloten en zyn naar den lord-mayor gegaen, om te klagen over de ontoereikendheid en ondoelmatigheid der politie, dewyl op zoo korten tyd twee zulke groote diefstallen zyn kunnen gepleegd worden, zonder de daders een oogenblik in hunne stoute bedryven te storen. »